

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.VI.35.810/2012/8.szám

A Kúria a , ügyintéző ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Középdunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Székesfehérvár, Bástya u. 8.) alperes ellen adóügyi közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2012. október 2. napján meghozott 8.K.22.279/2011/19. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 23. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 8.K.22.279/2011/19. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 (egyszáz-ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.975.000 (egymillió-kilencszázhetvenötezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2002-2006. évekre személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemet érintően bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le.

Az ellenőrzés eredményeként az elsőfokú közigazgatási szerv határozatával kötelezte a felperest 11.522.446 forint személyi jövedelemadó hiány, 3.452.529 forint százalékos egészségügyi hozzájárulás adóhiány, illetőleg 7.487.487 forint adóbírság és 7.166.858 forint késedelmi pótlék megfizetésére. Az elsőfokú

adóhatóság határozatát az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 108. §-ának /1/ és /2/ bekezdésére, 109. §-ának /1/ és /3/ bekezdésére, valamint a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 1. §-ának /3/ bekezdésére, 4. §-ának /1/ és /2/ bekezdésére, 28. §-ának /1/ bekezdésére, 29. §-ának /1/ bekezdésére, 30. §-ára és 31. §-ának /1/ bekezdésére, az egészségügyi hozzájárulás tekintetében az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény 2. §-ára, 3. §-ának /1/ bekezdésére és 4. §-ának /1/ bekezdésére alapította.

Az adóhatóság nem fogadta el a felperes nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy 2005. évben S.D.-tól készpénzben kapta vissza a 2004-ben kölcsönadott 75.000 eurót, mivel a pénzüsszeg átvételét a felperes hitelt érdemlő irattal, dokumentummal nem tudta alátámasztani. Továbbra sem bizonyította az a tény, S. D. , hogy rendelkezett a 75.000 euró nagyságú pénzeszközzel, és azt minden kétséget kizáróan a felperes rendelkezésére tudta bocsátani a kölcsön visszafizetésének érdekében.

Az elsőfokú adóhatóság az adózó adóalapját az Art. előbbiekben hivatkozott rendelkezései alkalmazásával becsléssel határozta meg. E körben kiemelte, hogy a felperes 2003-2006. években szerzett adómentes, bevallott és bevallási kötelezettség alá nem eső jövedelme nem tette lehetővé, hogy 2003. évben a tőkeemelés, 2004. évben a banki befizetését, 2005-2006. években a kapott kölcsönök visszafizetését biztosítsa. A felperesnek legalább akkora jövedelemmel kellett rendelkeznie, amely fedezetet nyújt az előbbiekben hivatkozottakra. A felperes hitelt érdemlően nem tudta igazolni a kiadások teljes összegének a fedezetét.

A felperes fellebbezése folytán az alperes a 2011. október 26. napján meghozott 3562524700. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú közigazgatási határozatot. Megállapította az alperes, hogy a feltárt tényállás tekintetében az Art. 108. §-ának /1/ és /2/ bekezdése és a 109. § /1/-/3/ bekezdéseinek alkalmazására helytállóan került sor.

A felperes keresetében kérte a közigazgatási határozatok megváltoztatásával a terhére megállapított adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék törlését. Másodlagosan kérte a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését.

A Székesfehérvári Törvényszék ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában az Art. 97. §-ának /4/ bekezdésére, 99. §-ának /1/ bekezdésére, 108. §-ának /1/ és /2/ bekezdésére 109. §-ának /1/ bekezdésére hivatkozással, illetőleg a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a bíróság tényként

állapította meg, hogy a felperes hitelt érdemlő módon nem tudta bizonyítani azt, hogy 2005. júniusában S. D.-tól 75.000 eurót készpénzben visszakapott.

Az alperes és az elsőfokú adóhatóság a tényállást teljes körűen feltárta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként, összességükben okszerűen értékelte. Az alperesi hatóságok az Art. 1. §-ának /7/ bekezdése és az Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozatában foglaltak alapján jogszerűen járt el.

Az elsőfokú bíróság nem osztotta a felperes azon álláspontját, hogy a 2003. és 2004. évre vonatkozóan az adó megállapításához való jog elévült. Az elévülés számításánál a NAV hivatalos megkeresését és az arra adott hivatalos válasz időpontját kell figyelembe venni. Az elsőfokú adóhatóság megkereső levele 2008. november 27-én került postázásra, a hivatalos válasz 2011. április 12. napján érkezett meg. A nemzetközi megkeresés postázásakor hatályos Art. 164. §-ának /1/ bekezdése szerint az adó megállapításához való jog annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben az adóról bevallást, bejelentést kellett volna tenni, illetve bevallás, bejelentés hiányában az adót meg kellett volna fizetni. Ekként 2004. december 31. napjától számítva az 5 év 2009. december 31. napja, melyhez hozzá számítandó 751 nap, amely időtartam alatt az Art. 164. § /10/ bekezdése szerint az adó megállapításához való jog nyugodott. A felperes a keresettel támadott határozatot 2011. november 10. napján vette kézhez, így az elévülésre hivatkozása alaptalan.

A felperes a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelmében kérte annak hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmének megfelelő határozat meghozatalát. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. §-ának /1/ bekezdésében és 221. §-ának /1/ bekezdésében foglaltakat. A jogerős ítélet és az annak alapjául szolgáló alperesi jogerős határozat sérti továbbá a keresetében megjelölt jogszabályhelyeket, így az Art. 96. § /6/ bekezdését, a Ket. 50. §-ának /1/, /4/ és /6/ bekezdéseit, a Ket. 105. §-ának /2/ bekezdését, illetve a Pp. 339/A. §-át és 339/B. §-ában foglaltakat is.

Előadta, hogy a közigazgatási per egyetlen bizonyításra szoruló körülménye, hogy S. D.-tól visszakapta-e a tőle kapott 75.000 euró összegű kölcsönt. A törvényszéknek az a következtetése, hogy bizonyítékai azért nem hitelt érdemlőek, mert nem bizonyította hogyan hozták a pénzt Magyarországra, teljes egészében a rendelkezésre álló iratokkal ellentétes és logikátlan következtetés eredménye. A pénz Magyarországon volt, azt nem kellett behozni az országba, így S. D. a számára kölcsön adott pénzt adta vissza a felperesnek.

Előadta továbbá a felperes, hogy a törvényszék ítélete sérti a Ptk. 326. § /2/ bekezdése szerinti elévülés nyugvására vonatkozó

rendelkezéseket is. Esetében az elévülés nyugvására 2008. december 10-én került sor, az elévülés nyugvása pedig 2009. augusztus 14-én véget ért. Valójában az érdemleges külföldi adóhatósági válasz korábban, ezen a napon megérkezett a NAV központi kapcsolattartó irodájára.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében a bizonyítékok Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadta azzal az állításával, hogy a S. D.-nak adott kölcsönt visszakarta.

A felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal kapcsolatban rámutat a Kúria arra, hogy a Pp. 270. §-ának /2/ bekezdése értelmében a Kúriától jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban, ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Ha tehát a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja. Ebben az esetben a Pp. 275. §-ának /1/ bekezdése értelmében nincs lehetőség felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok újraértékelésére.

A Kúria hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes mérlegelésével jutott arra a következtetésre, a felperes hitelt érdemlően nem tudta bizonyítani, hogy a kölcsönt az adós visszafizette, így az alperesi adóhatóságok becslés alkalmazásával törvényes határozatot hoztak az adó valós alapjának megállapításáról, a felperest terhelő adóhiányról.

Alaptalanul hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében elévülésre. Az elsőfokú bíróság az Art. 164. §-ának /1/ bekezdésén alapuló jogi álláspontját osztotta a Kúria, ekként az adó megállapításához való jog nem évült el.

Ugyanakkor tévesen hivatkozott a felperes az elévülés kapcsán a Polgári Törvénykönyv 326. §-ánask /2/ bekezdésére, mert e rendelkezés polgári jogi jogviszonyokra vonatkozik, a felülvizsgált közigazgatási ügyben nem alkalmazható.

Mindezeken túlmenően alaptalanul hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében a Ket. rendelkezéseire, mert a bíróság eljárását a Pp. alkalmazásával folytatja le.

Megalapozatlanul jelölte meg jogszabálysértésként a felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. rendelkezéseit is (339/A. § és 339/B. §). Ezekre vonatkozóan a Kúria felülvizsgálatot nem végzett, ugyanis a Pp. 272. §-ának

/2/ bekezdésében foglaltak figyelmen kívül hagyásával a felperes nem adta elő, hogy e rendelkezésekkel összefüggésben, milyen okból tartotta a jogerős ítéletet jogszabálysértőnek.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdés alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. §-ának /2/ bekezdése alapján kötelezte a Kúria az alperes felülvizsgálati perköltségének a megfizetésére.

A felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. január 20.

**Dr.Sperka Kálmán sk. tanácselnök, Dr.Kárpáti Zoltán sk. előadó
bíró, Dr.Sugár Tamás sk. bíró**

A kiadmány hitelélül

bírósági írnok